

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»forsyningspligtdirektivet«) (EFT L 108, s. 51)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), idet den ikke i det omfang det er teknisk muligt har stillet lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed for beredskabsinstanser ved alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer »112«.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-259/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — beskyttelse og opretholdelse af levesteder — udpeging af særlige beskyttelsesområder — forbud mod jagt og indfangning — urigtig gennemførelse)

(2009/C 55/07)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1) — ufuldstændig gennemførelse af direktivets artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 8, stk. 1

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet den ikke truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for fuldt ud og/eller korrekt at gennemføre de forpligtelser, der følger af nævnte artikler.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Appel iværksat den 24. september 2008 af Calebus, SA til prøvelse af dom afsagt den 14. juli 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-366/06, Calebus, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber støttet af Kongeriget Spanien

(Sag C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Calebus, SA (ved abogado R. Bocanegra Sierra)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Spanien

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Det anerkendes, at den appel, der er iværksat til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008, hvorved det af Calebu, SA anlagte søgsmål i sag T-366/06 blev afvist, er indgivet forskriftsmæssigt, og der træffes, efter at den retligt foreskrevne procedure er gennemført, afgørelse om, at den appellerede kendelse ophæves, sagen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold i dets påstande.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er iværksat til prøvelse af kendelsen afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008, hvorved det af Calebus, SA anlagte søgsmål i sag T-366/06 til prøvelse af Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område (¹) med hensyn til optagelsen af ejendommen »Las Cuerdas« i LAF »ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhambilla«, som findes på denne liste, blev afvist.

Ifølge appelskriftet er den appellerede kendelse blevet truffet på et forkert retligt grundlag, som består i, at søgsmålet er blevet afvist, fordi det sagsøgende selskab ikke har nogen direkte interesse i en ophævelse af beslutningen. I modsætning til hvad der angives i kendelsen, tilpligter beslutning 2006/613 medlemsstaterne til under alle omstændigheder hver for sig og automatisk at underlægge de lokaliteter, som klassificeres som lokaliteter af fællesskabsbetydning (LAF), herunder ejendommen »Las Cuerdas«, en beskyttelsesordning, som nødvendigvis begrænser deres anvendelsesmuligheder, hvorfor deres afkast og salgsværdi forringes. Medlemsstaterne råder over en skønsmargin med henblik på at fastlægge det konkrete indhold af disse foranstaltninger, men ikke med henblik på at afgøre, om de skal lade ejendommene være omfattet af sådanne foranstaltninger. Den omstændighed, at der findes en sådan skønsmargin, er således ikke til hinder for, at beslutning 2006/613 kan have direkte betydning for det appellerende selskabs rettigheder.

(¹) EUT L 259, s. 1.

Appel iværksat den 14. november 2008 af Kongeriget Sverige til prøvelse af dom afsagt den 9. september 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) i sag T-403/05, MyTravel Group plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kongeriget Sverige (ved K. Petkovska, A. Falk og S. Johannesson, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: MyTravel Group plc, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Domskonklusionens punkt 2 i dommen afsagt af Retten i Første Instans den 9. september 2008 (¹) i sag T-403/05 ophæves.
- Beslutning truffet af Kommissionen den 5. september 2005 (D(2005) 8461) annulleres — i overensstemmelse med den påstand, som MyTravel Group plc nedlagde ved Retten i Første Instans — for så vidt angår afslaget på aktindsigt i Kommissionens rapport og andre arbejdsdokumenter.
- Beslutning truffet af Kommissionen den 12. oktober 2005 (D(2005) 9763) annulleres — i overensstemmelse med den påstand, som MyTravel Group plc nedlagde ved Retten i

Første Instans — for så vidt angår afslaget på aktindsigt i Kommissionens andre interne dokumenter.

- Kommissionen tilpligtes at godtgøre Kongeriget Sverige dets advokatudgifter i forbindelse med appelsagen ved Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Princippet om åbenhed og om aktindsigt i institutionernes dokumenter har stor betydning i forhold til *al* aktivitet ved institutionerne og dermed også den administrative procedure i en institution. Artikel 3, stk. 2, i gennemsigtighedsforordningen fastsætter, at forordningen finder anvendelse på alle dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Den Europæiske Unions aktivitetsområder. Imidlertid forudsætter den opfattelse, som Retten i Første Instans har givet udtryk for, at der skulle gælde et generelt krav om fortrolighed med hensyn til interne dokumenter om administrative forhold. Dette stemmer ikke overens med princippet om, at der bør være åbenhed i videst muligt omfang.
2. Efter appellants opfattelse medfører den opfattelse, som Retten i Første Instans har givet udtryk for om den første beslutning — vedrørende rapporten og de dertil knyttede dokumenter — at Kommissionen ikke havde behovet at undersøge spørgsmålet om udlevering i forhold til hvert enkelt dokument og at vurdere den følsomme karakter af indholdet af rapporten og de andre dokumenter, men at det tværtimod var korrekt at meddele afslag på aktindsigt med den begrundelse, at tjenestemænd ellers ikke frit ville kunne tilkendegive deres mening. Ud fra den generelle opfattelse, som Retten i Første Instans har givet udtryk for om den beskyttelse, der tilkommer dokumenternes ophavsmænd, til frit at udtrykke deres mening, er det umuligt at vide, hvornår interne dokumenter overhovedet kan udleveres.
3. Appellanten er endvidere af den opfattelse, at Retten i Første Instans i den anden beslutning — vedrørende andre sagsakter — ikke har håndhævet det grundlæggende krav om en undersøgelse med henblik på at fastslå, om indholdet af hvert enkelt dokument har en så følsom karakter, at udbredelse ville være til alvorlig skade for beslutningsprocessen. I det væsentlige kan den opfattelse, som Retten i Første Instans har givet udtryk for, sammenfattes således, at det ikke ville være muligt for Kommissionens tjenestemænd at kommunikere frit, hvis oplysninger, der ikke indgår i den endelige beslutning, skulle offentliggøres. Ud fra en sådan argumentation er en undersøgelse med henblik på at fastslå, om indholdet af de omhandlede dokumenter har en så følsom karakter, at udbredelse ville skade beslutningsprocessen, ufornudden.
4. Appellanten sætter spørgsmålstegn ved, om høringskonsulentens rapport og notatet fra Generaldirektoratet for Konkurrence til det rådgivende udvalg virkeligt kan anses for dokumenter udarbejdet til internt brug, som af den grund har fortrolig karakter i henhold til bestemmelserne om beskyttelse af den interne beslutningsproces.